

MIJN STOKPAARDJE

Martin Boer over de ZZ Races en een alles omvattende liefde voor motoren!

■ Zeerijp - Op 20 juni aanstaande brullen na drie jaar weer de oude motoren, tussen 't Zandt en Zeerijp, tijdens de achtste editie van de ZZ Races! Voor de liefhebbers is het een waar spektakel, waarbij gereden wordt in negen klassen, inclusief de zijspannen. Na de eerste ZZ Races in 1946 en 1947 bleef het lang stil in 't Zandt en Zeerijp, maar in 2000 werd de draad weer opgepakt en nu worden de ZZ Races elke drie jaar gereden. Al een heel jaar is het bestuur bezig met de voorbereidingen, want ook met een draaiboek bij de hand is er toch wel heel veel te organiseren om de races tot een mooi en veilig motorfeest te maken.

Daar kan Martin Boer, als webmaster, beheerder van het ZZ draaiboek en het ZZ archief, maar ook als deelnemer en oud bestuurslid, alles over vertellen. Zoals alle betrokkenen bij de ZZ Races is Martin een groot liefhebber van de motorsport - het is hem bijna met de paplepel ingegoten. Zijn opa Martinus reed in 1913 als een van de eersten in de omgeving in een auto: een Dürkopp Landalette met zes zitplaatsen, die door de notaris en een aantal landbouwers gezamenlijk was aangeschaft om zichzelf, en tegen betaling ook anderen, te laten vervoeren. Martin's opa kwam bij deze 'auto-onderneming' in dienst als monteur/chauffeur en achter zijn huis werd een garage gebouwd. Helaas overleed opa al jong, waardoor Martin's vader op 17-jarige leeftijd het garagebedrijf moest overnemen, gezien de zeer jonge leeftijd de eerste jaren samen met oud-oom Theodorus. Technische kennis bezat hij voldoende: in 1949, 19 jaar jong, poseert hij met een Triumph 3HW motor: zelfgebouwd met na de oorlog achtergelaten motoronderdelen van het Britse leger. Zeven jaar later werd Martin geboren. "Toen ik een jaar of zeven was, deed Sijbrand Siertsema uit 't Zandt mee aan het nationale kampioenschap wegrace voor motoren en pa hielp hem met het onderhoud van zijn race-

motoren. Ik keek ernaar en het heeft op mij een enorme indruk gemaakt. Ik heb dan ook nooit getwijfeld over mijn studierichting: dat werd techniek." Hij laat een nummer van het weekblad Motor zien (12 mei 1961) met op de voorpagina een foto van 500 cc winnaar Sijbrand Siertsema tijdens de nationale motorraces in Zandvoort.

Na zijn opleiding en militaire dienst vond Martin een baan bij Aldel in Delfzijl en toen zijn vader op 54-jarige leeftijd overleed heeft hij diens bedrijf niet voortgezet. "In de jaren '60 en '70 liep het garagebedrijf heel goed, maar later werd het minder." Martin bleef bij Aldel, waar hij op dat moment verantwoordelijk was voor het onderhoud van het voertuigenpark. Maar zijn vrije tijd besteedde hij aan 'klassiekers'. Waaronder een Jaguar uit 1968. En daarmee kom je nog eens ergens: een vertegenwoordiger van Shell vroeg de Jaguar te huur als trouwauto voor zijn dochter. Maar Martin verhuurt niet; hij wist dat Shell de race activiteiten van Ferrari sponsorde en hij wilde wel eens

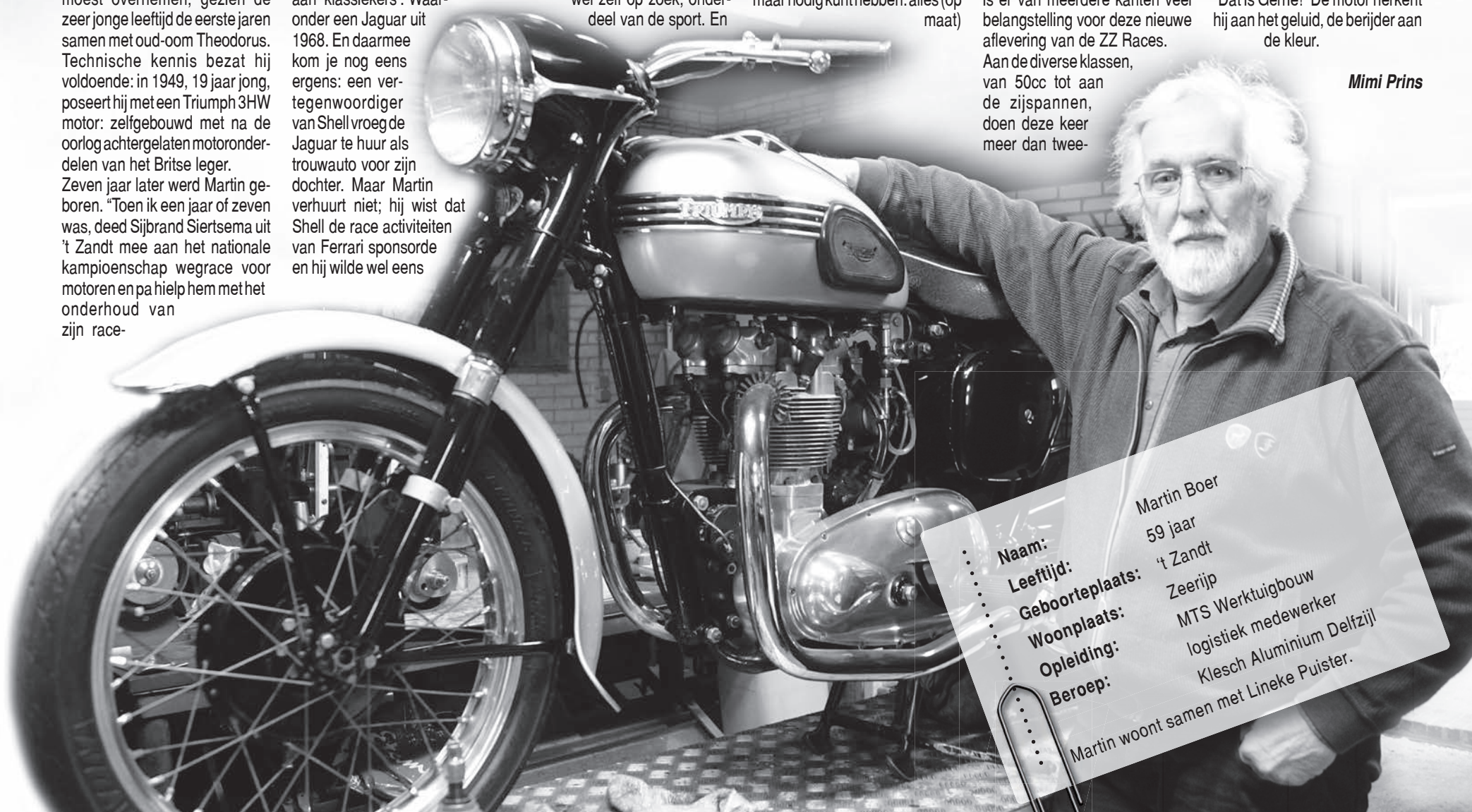
op bezoek bij Ferrari in Italië. En zo zat hij op een dag in Maranello bij Schumacher aan tafel! Via dezelfde vertegenwoordiger belandde hij ook bij Schumacher in de pits in Francorchamps. Zo zie je hoe je ook zonder erin te rijden toch heel ver kunt komen met een klassieke Jaguar! Vanaf zijn 18e had Martin altijd wel een motorfiets. Altijd 'standaard motoren', tot hij in de jaren '90 de klassieke motorracerij ontdekte en de HMV, de Historische Motorsport Vereniging. "Een nieuwe motor loopt mooi," geeft hij toe, "maar ik vind ze niet mooi. En om met succes aan wedstrijden voor moderne motoren mee te doen, ben je verplicht om ook steeds weer een nieuwe te kopen." Bij historische motorsport is dat anders. Naar klassieke motoren en onderdelen moet je natuurlijk wel zelf op zoek; onderdeel van de sport. En

Martin heeft ook een voorkeur: hij rijdt het Italiaanse merk Laverda en voor de historische motorsport het Engelse merk Triumph. Zijn Laverda's dateren uit de jaren '70, de Triumphs uit de jaren '60 en '70. De HMV heeft inmiddels zo'n vierhonderd coureurs met klassieke motoren, die onderling hun ervaringen uitwisselen. "Zo komen ook mensen hier," zegt Martin en hij vertelt hoe een jongen uit Amsterdam naar hem was doorverwezen. "Hij had een Triumph motorfiets geërfd die buiten stond, in een tuin. Maar opknappen, hoe doe je dat? Hij is hier een hele dag geweest!" Want in Martin's ruim bemeten schuur is het een eldorado voor liefhebbers van het betere sleutelwerk. Veel apparatuur is rood geverfd: die heeft Martin zo niet zelf bedacht, dan in ieder geval zelf gebouwd/geconstrueerd. Indrukwekkend is de vermogens-testbank voor motoren, compleet met een computerscherm om de resultaten, het aantal PK's, af te lezen. In verlichting is voorzien met TL buizen, waarvan er één naar behoefte vanaf de grond kan worden uitgeschoven en in alle richtingen worden gedraaid. Een ingenieuze tafel kan Martin tot op grondniveau laten zakken, de motor erop rijden en vervolgens omhoog laten komen: dat werkt wel zo prettig! Stalen balken worden hier niet geschuwd: de constructies moeten een zware motor kunnen hebben. Maar ook bouwde hij de staalconstructie met aandrijving voor een draaimolen op maat voor een kampeerboerderij in de buurt: een zijsprongetje. Martin kan hier vrijwel alle reparaties en restauraties uitvoeren; rijen gereedschap hangen keurig gesorteerd aan de muur. Ook gereedschap van zijn opa is daarbij. Rijen doosjes staan er met schroeven, moeren en wat je maar nodig kunt hebben: alles (op maat)

geordend en vindbaar. Want Martin is een voorstander van nauwkeurig werken. Hij werd meerdere keren kampioen van Noord Nederland "... met een motor die niet stukgaat. In tien jaar ben ik nooit in ook maar één wedstrijd uitgevallen." Toch moeten er wel eens onderdelen vervangen worden. Voor de Triumphs koopt Martin de onderdelen rechtstreeks in Engeland. Voor de Triumph racer zijn veel onderdelen zelfgemaakt. Omdat hij een testmotor ernaast wilde hebben, heeft hij een 'opknapper' uit Engeland gehaald. En dan: onder lakens zijn de contouren te zien van zijn grote liefde, zijn passie: de motoren! Blinkend en glimmend gepoetst staan ze daar, als in een showroom wachtend op de eerste koper! En dan mag ik zomaar op een Triumph plaatsnemen (daar is hier even geen ander woord voor), voorover buigen naar het stuur en me even een historische motorrijder wanen! De laatste keer dat ik op een motor zat, was vóór op die van mijn opa, bijna zestig jaar geleden en dat was óók al spannend. Voorzichtig stap ik weer af, vóór Martin aanbied dat ik wel een rondje mag rijden ;) Want dáár gaat het uiteindelijk allemaal om: de snelheid, het geluid, de controle. In 1999 kwam het ter sprake bij Dorpsbelangen in 't Zandt: vroeger waren hier wedstrijden! Opnieuw organiseren bleek haalbaar en in 2000 waren er weer ZZ Races. Martin schreef het draaiboek, maakte een plattegrond van het ZZ circuit voor het plaatsen van de strobalen, de dranghekken en dergelijke en het werd een groot succes. Om het beheersbaar te houden werd besloten de races om de drie jaarte organiseren. Inmiddels hebben zich bij de organisatie al bijna 200 vrijwilligers gemeld en is er van meerdere kanten veel belangstelling voor deze nieuwe aflevering van de ZZ Races.

Aan de diverse klassen, van 50cc tot aan de zijspannen, doen deze keer meer dan tweehonderd coureurs mee, ook uit Engeland. Overigens gaan deze wedstrijden niet om wie er het eerst is. Winnaar is degene die alle rondes het meest regelmatig rijdt. Bij sommige coureurs gaat het om tienden van seconden! En dat is niet eenvoudig: onder alle omstandigheden dezelfde snelheid aanhouden, vijf kilometer lang, met de nodige bochten. En dat allemaal op een oude motor waar geen snelheidsmeter op zit! Martin is er vrij goed in, maar hij weet dan ook wat het beste werkt, zegt hij: "Constant vol gas rijden!" Hij moet er zelf ook om lachen, maar feit is, dat hij de vorige ZZ Races in de 500 cc klasse als derde is geëindigd; een constante prestatie. En het is dus niet zo, dat snelheid er niet toe doet; er wordt "... stevig gereden!" Natuurlijk is er rivaliteit onder de deelnemers, maar dat is er alleen tijdens de race. In het rennerskwartier overheerst kameraadschap. Daar help je elkaar! Ook het publiek is welkom in het rennerskwartier. Martin, met gepaste trots: "Jongens van 7, 8 jaar vroegen om mijn handtekening! En de reacties van oude mannen, die in hun jeugd op een dergelijke motor gereden hebben, dat vind ik geweldig!" In 2009 werden de ZZ Races geopend door vijf hoogbejaarde motorcoureurs die in 1946 en '47 meereden in de races, zoals Piet Konijnenburg, die ook in 2003 en 2006 kwam kijken. Liefhebbers kunnen hun hart ophalen, op zaterdag 20 juni in 't Zandt en Zeerijp, en nu al op de site: www.zzraces.nl. Maar ook op www.martin-boer.nl: voor 'motortechiek' en nog veel meer én foto's! **En op zaterdag 6 juni is Martin te zien op TV Noord in het programma Dam Op van Wiebe Klijnstra!** Martin kijkt even naar buiten: er passeert een Triumph, een gele. "Dat is Gerrie!" De motor herkent hij aan het geluid, de berijder aan de kleur.

Mimi Prins

Naam: Martin Boer
Leeftijd: 59 jaar
Geboorteplaats: 't Zandt
Woonplaats: Zeerijp
Opleiding: MTS Werktuigbouw
Beroep: logistiek medewerker
 Klesch Aluminium Delfzijl
 Martin woont samen met Lineke Puister.